

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2005

**Kráľovná čnosť v dialógu - Rozhovor s dp. Petrom Holbičkom
Skautské prázdniny - Spomienky na Kolín nad Rýnom**

Kráľovná čnosť v dialógu

Sv. Pavol vo svojom Prvom liste Korint'anom povýšil lásku za najvyššiu zo všetkých čností (porov. *1 Kor 13, 13*). Boh je vo svojej láske nekonečný, on sa dokonca stotožňuje s láskou (porov. *1 Jn 4, 8*). Cirkev tiež túži po láske, čítame o tom v rôznych jej dokumentoch a človek je tiež tvorom, ktorý túži po láske. Presvedčajú nás o tom nielen teoretické vedomosti, ale aj každodenná skúsenosť, a to hlavne vtedy, keď niekde narazíme na nedostatok lásky... Neuhasiteľná túžba človeka po láske sa odzrkadľuje aj v mnohých básňach i piesňach; jeho srdce stále horí žiadosťou po láske, čo vyspieval aj spevák slovami „*Vráť, vráť trochu lásky medzi nás...*“

Láska je na prvom mieste a človek je schopný obetovať aj svoj život, aby láska žila. Osamelosť do seba uzavretých ľudí je hrozná choroba, je to rakovina srdca, ktorá sa veľmi rozširuje v dnešnom svete (Porov. MICHEL QUOIST, *Povídej mi o lásce*, Portál, Praha 1996, s. 28). Keďže teda túžime po láske, zaiste bude patriť táto čnosť aj do dialógu, čiže do vzťahu, v ktorom pristupuje človek k tým, čo žijú okolo neho. Veď dialóg, v ktorom nie je láska, je síce určitým vyjadrením niečoho, ale rozhodne sa nejedná o správny vzťah a správny postup.

Dietrich Bonhoeffer vyslovil názor, že láska začína už ochotou načúvať (Porov. JARO KŘIVOHLAVÝ, *Povídej, naslouchám*, Návrat, Praha 1993, s. 6). Jaro Křivohlavý pokračuje: „Láska je najvhodnejší atmosférou rozhovoru, ktoré môžu niekomu byť pomocí.“ (JARO KŘIVOHLAVÝ, *Povídej, naslouchám*, s. 96.) Z toho vyplýva, že celý dialóg sa odohráva a má sa diať v kontexte lásky.

Láska pri dialógu sa prejavuje vo viacerých formách: navonok – už pri načúvaní – ak mi niekto načúva, dáva mi najavo, že má pre mňa čas, dáva mi úctu, dôveruje mi, venuje mi niečo zo seba (porov. JARO KŘIVOHLAVÝ, *Povídej, naslouchám*, s.13). „Načúvať“ pritom neznamená len „počuť“. Počuť možno všeličo, napr. to, že po ceste ide auto. Pritom však človek tomu nemusí venovať pozornosť. „Načúvať“ znamená snažiť sa porozumieť a pochopiť to, čo sa snaží iný nejakým spôsobom podať nielen

slovne, ale aj mimoslovne, gestami, mimikou atď. (porov. JARO KRIVOH-LAVÝ, *Povídej, naslouchám*, s.15). Počúvať treba nielen ušami, ale aj ostatnými zmyslami. Prvý prejav lásky v dialógu sa skrýva práve v snahe počúvať, plne sa usilovať o pochopenie toho, čo chce v dialógu povedať partner.

Avšak aj celý priebeh dialógu prebieha v znamení lásky. Zásady správneho dialógu, pochádzajúce od C. Rogersa, sa vykresľujú ako empatia, kongruencia, akceptácia. Čo však reprezentujú, ak nie lásku? Schopnosť empatie, vcítania sa, „zabudnutia“ na seba je jedným z prejavov lásky. Takisto kongruencia, „byť sám sebou“, nepretvarovať sa, je prejavom dôvery voči druhému, voči tomu, že nezneuži-

je prípadné chyby alebo nedostatky partnera. Akceptácia ako posledná zásada znamená prijať druhého takého, aký je, prijať jeho dôvody, pohľady. Neznamená to však, že treba s nimi aj súhlasiť! Láska spočíva práve v tejto tolerancii (porov. ĽUDOVÍT DOBŠOVIČ, *Naučte sa riešiť konflikty*, FONTANA Kiadó, Šamorín 1995, s. 101-126).

Celé úsilie o správny dialóg je dôkazom toho, že nám záleží na ľudských vzťahoch vo všeobecnosti, ale aj v konkrétnej realizácii. **Láska ostáva prvou čnosťou**, ktorá musí byť **nutne** prítomná v správnom dialógu. Ona bola prvou už vtedy, keď ju človek Adam pocítil po prvý raz od svojho Stvoriteľa.

Michal Masný, kaplán

Z myšlienok Svätého Otca Benedikta XVI.

Podstatou náboženstva je vzťah človeka, ktorý presahuje k Neznámemu, ktorého viera nazýva Bohom a schopnosť človeka vstupovať do tohto pravzťahu mimo všetko hmatateľné a merateľné.

K učeniu sa láske patrí i to, že sa človek učí prekonávať svoje ego, že sa učí darovať sa, a to i tam, kde za to nič nedostáva; darovať sa i niekomu nesympatickému alebo tomu, ma jednoducho potrebuje, trpiacemu.

Kde človek preukazuje druhému dobro, tam je zvláštna blízkosť Boha. Kde sa niekto v modlitbe Bohu otvára, vstupuje do jeho zvláštnej blízkosti.

Z knihy **Priznanie a vyznanie** (Lúč)

Foto: A. Vlčko

DNES NA SLOVÍČKO S DP. PETROM HOLBIČKOM, DUCHOVNÝM SPRÁVCOM RÁDIA LUMEN

ako duchovný správca Rádia Lumen a tiež ako jeho náboženský redaktor. Práve v Roku Eucharistie, keď dp. Peter vedie pravidelne každý štvrtok cez Rádio Lumen adorácie, sme sa s ním pri náhodnom stretnutí v Bratislave pohovorili.

Dp. Holbička, kedy vznikli štvrtkové adorácie v Rádiu Lumen?

Adorácie sú vzácne chvíle, ktoré sú strávené pred svätostánkom, aj keď je zatvorený. Človek je pred Božou tvárou, Božou prítomnosťou. Keď je vyložená Sviatosť Oltárna, je to silnejšie. Už v seminári sme adorovali. Neskôr, už ako kňaz, a zvlášť v Nitre na Chrenovej, sme mávali pravidelné adorácie vo štvrtok po svätej omši s meditáciou. Keď som prišiel do Rádia Lumen, dosť mi to chýbalo, že nemám takú farnosť, kde by sa častejšie adorovalo. V katedrále bývala poklona na prvý piatok. Aj to len chvíľočku. Navrhol som správcovi katedrály, či by sa adorácie mohli uskutočňovať. Prebrali sme to s kolegami v redakcii, pretože v rádiu nemôže byť pri poklone ticho. Napadla mi štruktúra, že by sme na 15 minút pri adorácii pustili meditačnú hudbu a do toho pieseň. K tomu pár slov... Dosť som sa za to modlil a prosil iných o modlitby. Keď bol v októbri minulého roku otvorený

V apríli 1973 sa v Čadci narodilo rodičom Petrovi a Daniele Holbičkovcom dieťaťko Peter. Má dve sestry Eubomíru a Janku. Na kňazstvo sa pripravoval v Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre. Za kňaza bol vysvätený v roku 1998 – v roku Ducha Svätého. Ako kaplán pôsobil dva roky v Bošanoch, jeden rok v Pruskom. Na sídlisku v Nitre-Chrenovej bol 3 roky správcom farností. Teraz pôsobí

Rok Eucharistie, ponúkli sme teda Pána Ježiša v adorácii poslucháčom, zvlášť tým, ktorí nemôžu ísť do kostola alebo do kaplnky. Či už pre chorých, trpiacich a ďalších, aby sme im takýmto spôsobom priniesli zážitok z adorácie živého Krista.

Približujete cez rádio Eucharistického Krista. Kde sa konajú poklony? Ste s poslucháčmi v kontakte?

Poklony sú vysielané „do celého sveta“ z katedrálneho chrámu sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Sväté omše v utorok, štvrtok a piatok sú prenášané tiež z tohto katedrálneho chrámu. Väčšia časť ľudí zostáva na štvrtkové adorácie v katedrále. S týmito ľuďmi mám kontakty, dokonca niekedy som s nimi i po svätej omši alebo po adorácii upratoval katedrálu. Ďalej sú to ohlasy našich poslucháčov, ľudí, ktorí píšu, telefonujú alebo osobne poďakujú keď navštevujeme farnosť. Spätnou väzbou sú milé poďakovania, že ich to oslovuje, posilňuje a povzbudzuje.

Zúčastňujú sa štvrtkovej adorácie aj mladí ľudia?

Áno. V Banskej Bystrici je dosť vysokoškôľakov, ktorí tiež prichádzajú za Eucharistickým Kristom.

Po prijatí Eucharistie sa často trpiaci v prostredí domácnosti či ústavu cítia ako na bojisku. Stávajú sa „ini“ pre blížnych. Ako to riešiť?

Keď človek prijme Eucharistického Krista, prijíma úžasnú lásku a pokoj. Ale ľudia, ktorí žijú v tomto uponáhlanom svete a všimajú si len rýchle tempo života, mamonu, nežijú pre nič duchovné, nevedia sa stíšiť. Pre nich sú ľudia, ktorí prijímajú Eucharistiu, veľkým výkričníkom. Tí, čo prijímajú Boží pokoj a lásku akoby kričali na tých „uponáhlaných“ a to nemôžu neveriaci uniesť. Práve preto tvrdo bojujú proti všetkému Božiemu, čo sa vymyká súčasnému uponáhlanému, ukričanému a nepokojnému životu. Toto je dobré znamenie, že ľudia vôkol nás i doma si to uvedomujú a nesnažme sa ich nejako presvedčať. Len im svojim pokojným životom a s láskou v duchu požeňujeme. Snažme sa zvolávať Božiu lásku a Božie požehnanie pre nich a modliť sa za uzdravenie vzťahov, ktoré sú niečím narušené. Možno, že ani nechcú prijať Božiu lásku a Boží pokoj. Vždy, keď sa za nich modlíme a čokoľvek za nich obetujeme, môžeme pridať túto prosbu: „Bože prosím Ťa, uzdrav naše vzťahy medzi mnou a tým človekom, ktorý je na mňa nahnevaný a pre ktorého som takým výkričníkom...“

Mnohí ľudia prinášajú svoje obety na lôžkach či vozíkoch roky. Ako pokračovať v tichej adorácii, keď žijú v rušivom prostredí?

Každý večer o 18-tej hodine je svätá omša vysielaná z rádia, kedy môžu prijí-

mať i duchovne. Je to takzvané duchovné sväté prijímanie. Vtedy sa v duchu prenesú do svojho chrámu, do ktorého kedysi chodili, keď ešte vládali, do kostola, ktorý poznali a môžu si sprítomniť Pána aj takto: „Ježišu, teraz si tu v Eucharistii a ja Ťa chcem Pane prijať. Chcem uznať svoju hriešnosť. Vieš, že som slabý a krehký. Ale v túto chvíľu Ťa Ježišu prosím o odpustenie a chcem Ťa prijať duchovne. Príď Ježišu. Ja Ťa vítam vo svojom vnútri. Zapáľ ma svojou láskou, pokojom, svojou prítomnosťou.“ Takto i po svätej omši môže každý jeden zostať v tichej adorácii Ježiša, ktorý je v ňom. Tu nám môže pomôcť aj úcta k Panne Márii. Verím, že väčšina našich poslucháčov, ako i vašich čitateľov časopisu Bartolomej i ďalší ľudia úctu k Márii majú. Ako píše Svätý Otec Ján Pavol II. vo svojej encyklike „Cirkev žije z Eucharistie“: Mária bola Eucharistickou ženou, ktorá kontemplovala Ježišovu tvár. Číže vedieť si vždy sprítomniť Božiu tvár pri každej svätej omši z rádia, aj keď sú pripútani na lôžko. Treba adorať Ježišovu tvár spolu s Máriou už i vo chvíľach, keď sa pozerala do jeho tváre v Betleheme po jeho narodení, čiže zakúšala jeho prítomnosť. Dávala sa do jeho tváre, keď vyrastal, keď vyučoval i vtedy, keď ho stretala na jeho krížovej ceste. Najsilnejšia Máriina adorácia bola vtedy, keď svojho syna držala pod krížom v náručí.

Toto sú silné chvíle, ktoré môžeme s Máriou adorať. Tiež si môžeme predstaviť napríklad Božie Milosrdenstvo, tvár Krista z Turinskeho plátna, to sú silné obrazy, treba si zatvoriť oči a predstaviť si živého Krista, jeho tvár a tak kontemplovať. Nemusíme hovoriť žiadne slová, len si uvedomiť, že Ježiš je predo mnou, že on sa ma snaží uzdravo-

vať a naplňat svojou láskou a pokojom. Tou láskou, ktorú v túto chvíľu potrebujem ja i moji blízki.

Kedy ešte môžeme použiť duchovné sväté prijímanie?

Duchovné sväté prijímanie je i pre tých, ktorí sú v kostole a nemôžu z akýchkoľvek dôvodov prijímať. Napríklad keď sa do tej chvíle nemohli vyspovedať. Je tiež i pre rozvedených – Cirkvev ich nevyučuje zo svojho spoločenstva, modlí sa za nich pri každej svätej omši. Keď túžia ísť na svätú omšu, môžu ísť, žiaľ na sväté prijímanie nemôžu ísť, lebo žijú v nedovolenom vzťahu. Čiže môžu prijímať aspoň takto duchovne a veľmi to ľuďom pomáha.

Vyhlasenie Roku Eucharistie bol veľký krok k priblíženiu sa mnohých ľudí k Bohu. Aký je váš názor?

Myslím si že áno, pretože na Západe si už aj tak Eucharistiu nevážia v tom zmysle, že je tam zvykom, keď je svätá omša a sväté prijímanie, zdvihnú sa a všetci idú prijímať. Aj nevyspovedaní. Keď by však človek nešiel na sväté prijímanie, pozerajú na neho, čo je to za liberála, neverníka a tak ďalej. Človek by si mal uvedomiť svoju hriešnosť a potrebu očistenia. Ako hovorí Sväté písmo: „Kto prijíma nehodne, ten si je a pije odsúdenie.“ Ježiš – Eucharistia je oceán lásky. Do neho sa môžeme stále viac a viac ponárať a nikdy ho nepreskúmame. Keď sa do tohto oceánu Božej lásky ponoríme, vždy si môžeme niečo nové odniesť, objaviť a nikdy nebudeme mať dosť.

Eucharistia a sviatosť zmierenia idú vedno spolu. Hovorí sa, že Eucharistia je srdcom všetkých sviatostí a spája sa s každou zo siedmich sviatostí.

Stretávame sa s posudzovaním a výsmechom. Dotýkajú sa aj vás takéto chvíle?

Je to ťažké, avšak kresťania by mali byť ľudia nádeje. V prvom rade je dôležitá viera a tá nás posúva ďalej k nádeji. No najväčšia z nich je láska, ako sa píše v liste Korinťanom. Bez lásky by bola aj naša viera i nádej malá. Preto tak často v živote padáme. Strácame nádej, lebo nám chýba láska. Láska k Bohu, k sebe i bližnému. Keď nevieme niekomu odpustiť a nemáme k nemu lásku:

1. Najskôr žehnajme tým, ktorí nás preklínajú. 2. Modlime sa za tých, ktorí nám zle robia. Keď ich dokážeme žehnať a zvolávať pre nich Božie požehnanie, potom sa dokážeme za nich postupne modliť. 3. Dobre robme tým, ktorí nám zle robia, nesnažme sa opätovať zlo, ktoré urobí niekto nám zasa zlom, ale dobre im robme. Snažme sa na nich usmiať, pozdraviť ich, aj to je skutok dobra. Najvyšší stupeň je milovať ich. Snažme sa ich mať radi. Nepôjde to hneď, treba ísť pomaly po schodíkoch a odpúšťať a vtedy v nás bude rásť Božia láska. Veď aj mne Boh odpúšťa koľkokrát za deň, i pri svätej spovedi. Veď sa modlíme v modlitbe Otčenáš: „Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinnikom.“ Keď dokážem sať Božiu lásku, budem mať aj vieru i nádej a tá ma bude posilňovať.

Kedy si spomínate na veriacich vo farnostiach, kde ste pôsobili?

Po každej svätej omši sa modlím a zvolávam troch archanjelov, anjela strážneho a prosím o pomoc. Potom patrónov jednotlivých farností, kde som pôsobil a tým vyprosujem požehnanie týchto farností. Tiež prosím patróna seminára sv. Gorazda i patróna kostola

v Čadci – sv. Bartolomeja. Blízky mi je Maximilián Kolbe, ktorý je patrónom rádii a mnohí ďalší.

Vieme, že Rádio Lumen je ochotné prísť do farnosti a stretnúť sa s veriacimi. Aké sú podmienky?

Treba zatelefonovať, alebo napísať k nám do rádia, že je záujem o návštevu

farnosti. Som rád, že prievidzskí poslucháči sa radi zapájajú do rôznych relácií. Srdečne pozdravujem všetkých čitateľov, prosím o modlitbu za Rádio Lumen i za evanjelizáciu prostredníctvom tohto média. Ďakujeme za podporu duchovnú i finančnú.

Anka G. Vavrová

DUCHOVNÉ SV. PRIJÍMANIE

**Pane Ježišu Kriste, verím, že si opravdivo a skutočne prítomný
v Najsvätejšej Sviatosti ako Boh a človek.**

**Verím, že ma miluješ. Tiež ťa chcem dokonale milovať,
ale čo môžem, Pane, bez teba?**

Ty, Bože, si moja sila. Túžim po tebe.

**A pretože ťa práve teraz neprijímam v Oltárnej Sviatosti,
prosím príď ku mne aspoň duchovne a urob si vo mne príbytok.**

Pane zostaň so mnou a nedopuť, aby som sa od teba odlúčil.

Viera Hoholíková:

Skalpel lásky

*Po ceste kráčam
a nikto netuší,
že v náručí ťa nesiem,
a v mojom srdci zneje
pieseň najkrajšia.*

*Som ako vo sne
či svetle zázračnom?
Tráva sa skláňa pred krokom,
cengajú stíška lúčne zvonce,
i vtáci krajšie spievajú
než inokedy -
to preto, že si so mnou ty.*

*Slnce mi zlato sype do dlaní,
ja si ťa pevne
k hrudi pritiskam*

*a v nemom vytržení cítim,
že nie je to len klam,
lež mám ťa tu skutočného
v Hostii ukrytého
a náhlime sa spolu
k lôžku nemocného.*

*Skláňaš sa tichučko
v najbelejšom plášti,
skalpelom lásky otváraš
cesty bolesti z rán,
a s nehou vanku pohľadzaš
uslženú tvár.*

*Skláňaš sa tichučko
k obete najsvätejšej
a potom rozdávaš
sám seba*

Tri týždne bratstva

Počas celého uplynulého skautského roka sa každý člen oddielu svedomito pripravoval na trojtýždňový tábor, ktorý preveril ich fyzickú a duševnú silu. Konal sa 16.7. -5.8. 2005 na novom táborisku v Sklenom.

Prvé dni sme venovali stavbe stanov, stožiara (18,9m), veže (7,5m) a sauny, ktorá nám neskôr mnohokrát poskytla uvoľnenie a relax. Keď už všetko stálo na svojom mieste, mohli sme začať s výpravami. Jeden deň sme venovali horolezectvu na Bralovej skale, ďalší splavovaniu Váhu na raftoch a počas ďalšej výpravy sme vystúpili na vrch Suchý v Kriváňskej časti Malej Fatry. Deň sme putovali cez vodnú nádrž Turček a cez symbolický stred Euró-

py do Kremnice, kde sme nasledujúci deň navštívili múzeá a prešli sa po historickom centre mesta. V Kláštore pod Znievom táborili bratia skauti z Bratislavy, ktorých sme navštívili a zahráli si s nimi veselú nočnú hru. Na druhý deň sme vystúpili na vrch Zniev a prezreli sme si budovu prvého katolíckeho gymnázia na Slovensku. Rovnako v Martine budovu evanjelického gymnázia, Memorandové námestie a starú a novú budovu Matice slovenskej. Tri

týždne, ktoré nám dal Pán, sme využili naplno a ubehli nám ako voda. Navždy však zostanú krásne spomienky, fotky a zápisy v oddielovej kronike.

Ak náhodou tento článok oslovil niektorého chlapca, ktorý sa doma nudí alebo hľadá správnych priateľov, náš skautský oddiel a aj ďalšie oddiely v Prievidzi majú dvere otvorené. Každého radi prijme. Držíme sa hesla: Nevieš- naučíme ťa, nevládzeš- pomôžeme ti, nechceš- nepotrebujeme ťa.

Telefón na vodcu oddielu je:
0902 089 841

Za 1. oddiel skautov v Prievidzi Tom
Foto str. 8,9: archív 1. oddielu
Prievidzských skautov

naša webová stránka:

www.skautiprievidza.szm.sk

Koniec prázdnin ako sa patrí

V posledný augustový víkend sa v Prievidzi stretli skauti a skautky z rôznych kútov Slovenska od Pezinka až po Brezno. Dôvodom bolo, že náš oddiel spolu so sestrami skautkami organizoval celoslovenskú akciu Skautské Ponitrie 2005. Naším domovom sa stala

lúka nad Dubnickou chatovou oblasťou. Na účastníkov čakal pútavý program. Piatková fire show, sobotná súťaž, táborák až do rána. Tí, čo sa v piatok večer ani nepoznali, odchádzali v nedeľu ako dobrí priatelia.

Za 1. oddiel skautov Prievidza Dodo

List z Japonska

Drahá moja rodina a milí priatelia!

Pri príležitosti sviatku Nanebovzátia Panny Márie Vám posielam srdečné pozdravy z našich misií v ďalekom Japonsku, kde pracujem už vyše 56 rokov ako misionár.

Pritom Vám z celého srdca prajem a od Pána Boha vyprosujem dobrého zdravia a veľa Božieho požehnania. Hoci som od Vás veľmi ďaleko, až na opačnej strane zemegule, ale vždy si na Vás milo spomínam a modlím sa za Vás. Ako sa tu mávam? Stručne povedané: ako takí starí ľudia. Veď, ak Pán Boh dá, dňa 24. septembra 2005 by som mal už 87 rokov. Ani sám neviem, kedy a ako som ich až toľko nabral. Nuž ale čas letí a s ním aj tie naše roky. Ďakujem dobrotivému Pánu Bohu, že mi doprial dožiť sa tak pekného veku a budem mu veľmi povďačný aj za tie roky, ktoré mi vo svojej láskavosti ešte daruje. Vďaka Bohu, zdravie mi aj pri tomto pokročilom veku ešte dosť dobre slúži a tak vypomôžem kde a ako sa dá, či už v tejto našej misii Usa alebo aj v našej susednej misii Bungo Takada. Všetku prácu v misiách je vždy plno. Pritom nám náš zakladateľ sv. Don Bosco zanechal odkaz: „Odpočínieme si v nebi“.

Pred nedávnom nám tu skončilo obdobie dažďov, ktoré trvalo približne 40 dní. Pripomína mi to naše slovenské porekadlo: „Medardova kvapka štyridsať dní kvapká“. Teraz je tu obdobie veľkých horúčav, spary a vlhkosti. Najmä tu na ostrove Kjúšú horúčavy presahujú 36 i viac stupňov, pričom je tu veľmi vysoká vlhkosť vzduchu. Preto niet divu, že ešte aj v chlárku pot tečie

z človeka až tak cícerkom. My, misionári, však aj toto obetujeme Pánu Bohu ako takú malú obeť za obrátenie tohto japonského národa a za jeho večnú spásu.

V júni prišla sem do Japonska na dvojtýždňový zájazd Slovenská Filharmonia. Bolo ich okolo 90 hudobníkov. Dávali koncerty v ôsmich mestách a medzi iným aj v našom okresnom meste Oita, kde vystúpili dňa 22. júna. Na koncerte som bol aj ja prítomný s niekoľkými veriacimi našej misie. Bolo to niečo skvelé. Po koncerte som mal s nimi dlho do noci milé rodinné posedenie a na druhý deň som ich zavčas ráno vyprevadil na tunajšie letisko.

V auguste zas prídu sem na zájazd niekoľkí členovia Slovenskej štátnej opery z Banskej Bystrice a dňa 27. augusta budú dávať koncert práve tu v našom meste Usa. Boli tu u mňa aj pred tromi rokmi, 17. júla 2002, kedy mi od veriacich z Banskej Bystrice priniesli vzácny dar: veľmi pekný ornát bledomodrej mariánskej farby a štólu, všetko ručne vyšívané detvianskou výšivkou. Vtedy v našom kostole, ktorý je zasvätený Sedembolestnej Panne Márii, zaspievali milú mariánsku pieseň: „Tie šaštínske zvony k sebe nás volajú“ a v sále misie zas niekoľko pekných slovenských piesní. Naši veriaci si na nich milo spomínajú.

Pánova vinica potrebuje stále nových robotníkov. Pritom hlavne tu v misiách doslovne platia slová Božského Spasiteľa: „Žatva je síce veľká, ale robotníkov je málo“. Preto som sa veľmi potešil, keď dňa 22. júla prišiel sem zo Slovenska mladý 22 ročný bohoslovec

Jakub Rajčáni zo Spoločnosti Božieho Slova, aby po patričnej príprave mohol tu plný oduševnenia a sily hlásať Božie slovo a pracovať vo vinici Pána na spásu duší. Bohu vďaka! Kami ni kanša! Kiežby ho nasledovali aj ďalší pracovníci zo Slovenska, a to aj z radov našich spolubratov saleziánov, a veľkodušne odpovedali na volanie Božského Misiónára Ježiša Krista pracovať v tejto jeho vinici v Japonsku a pokračovať v misijnom diele, ktorému sa tak obetavo venovali O. Jozef Figura, O. Eudovít Suchán, Brat Jozef Forner a iní horliví slovenskí misionári.

Sviatok Nanebovzatia Panny Márie, dňa 15. augusta je u japonských kresťanov oddávna veľmi zaužívaný a precitene slávený. Aj my sa chystáme

v tejto našej misii dôstojne osláviť s našimi veriacimi tento milý sviatok našej nebeskej Matičky, ktorú oni volajú „Maria sama“.

Odporúčam Vás do láskavej ochrany našej nebeskej Matičky Preblahoslavenej Panny Márie a vŕucne Vás prosím o modlitby za mňa, za nás misionárov a za tieto naše misie.

O. Štefan Foltin, SDB
Usa, (Japonsko), 1. augusta 2005.

Adresa:

Rev. Štefan Foltin
Catholic Mission
Yokkaichi 196-3
879-0471 Usa-shi
JAPAN

E-mail: sfsdb@blue.ocn.ne.jp

eRKO Hnutie kresťanských
spoločenstiev detí

Pozýva všetky deti na

Detské stretká

**každý piatok o 16⁰⁰
v Centre pre rodinu (Trnke)**

Tešíme sa na vás!

„Pros za nás hriešnych“

Krajský pamiatkový úrad Trenčín pracovisko Prievidza, Rímsko katolícka Cirkev farnosť Prievidza a interpreti p. Alica Karpišová, Peter Ripka so sprievodným slovom Barbory Matákovéj pozvali obyvateľov Prievidze na soirée pod názvom „Pros za nás hriešnych...“. Konalo sa v piatok 12. augusta 2005 v Mariánskom kostole v Prievidzi.

K nezabudnuteľnej atmosfére tohto podvečera prispel úžasný spev nášho Petra Ripku, ktorý je poslucháčom 4. ročníka Ostravskej Univerzity Institutu pro Umělecká Studia u profesorky Doc. Drahomíry Mičkovéj. Nádherne ho doprevádzala Alica Karpišová, organistka piaristického kostola

Najsvätejšej T r o j i c e a učiteľka na ZUŠ v Prievidzi. Všetkých zúčastnených uvítal Mons. Ján Bednár, dekan. Sprievodné slovo a odborný výklad historič-

ky Barbory Matákovéj o histórii a ikonografii kostola Nanebovzatia Panny Márie obohatil každého zúčastneného. Chrámom zazneli skladby i spev od Luzziho: Ave Mária, Giuseppe Verdiho: Caro mio ben, Johana Sebastiana Bacha: Prelúdiá Cdur, emol a iné. Medzi mnohými hosťami bol i Mgr. Jozef Hanák, bývalý prievidzský dekan. Atmosféru umocňovala krásna výzdoba kostola. Do posledného miestečka zaplnený chrám, veľký potlesk, záplava kvetov boli poďakovaním všetkým, ktorí sa podieľali na tomto mimoriadnom stretnutí.

Spoločná modlitba všetkých zúčastnených a požehnanie posvätili celý večer. Takto sme sa dobre duchovne naladili na tohtoročnú Mariánsku púť.

Text:A.G.,Foto: I.Michele a T.Nedeliak

Bola som tam

Na púť na 20. svetové dni mládeže som sa vybrala trochu netradičným spôsobom. Každý rok totiž komunita Emanuel pripravuje pre mladých medzinárodné fóra mládeže v štyroch európskych mestách. Keďže tento rok hneď po fóre nasledovali Svetové dni mládeže, stali sa tieto stretnutia prípravnými dňami na veľké stretnutie so Svätým

Otcom. Pripojila som sa k skupine, ktorá tieto dni prežila v poľských Wadowiciach. Každé ráno boli ranné chvály, potom katechézy a večer bol tiež duchovný program. Jedným z hostí bol aj poľský novinár, ktorý písal knihy o Svätom Otcovi Jánovi Pavlovi II. a žil v jeho blízkosti. Ďalší večer bol upriamený na Božie milosrdenstvo. Každý po

sviatosti zmierenia dostal horiacu sviečku ako symbol svetla v čistom srdci. Tú sme potom priniesli k oltáru ako obetný dar. V ten večer Wadowice žiarili.

V nedeľu sme sa vydali na cestu do Nemecka. V pondelok večer po dlhej ceste sme dorazili na miesto registrácie. Po mestečku sme vyše hodinu blúdili, pretože cesty boli úzke a v meste boli mnohé podjazdy a mosty. Tieto miesta boli pre veľký autobus neprekonateľnými prekážkami. Keď sme prosili o pomoc náhodného domáceho v obleku, bez slova sadol za volant svojho drahého Mercedesu a pomocou navigačného systému nás zaviedol na správne miesto. Potom odišiel a ani nepočkal na naše poďakovanie. Moje presvedčenie, že Nemci sú chladní dostalo prvú vážnu ranu. Ocitli sme sa v malom mestečku St. Augustin neďaleko Bonnu. Tam sa stal jeden z mnohých zázrakov týchto dní. Dostali sme ubytovanie v rodinách. Našou rodinkou sa na celé tie dni stali manželia, dôchodcovia. Prijali nás, štyri dievčatá, ako vlastné deti. Dali nám všetko, čo mohli, starali sa o nás, každý večer na nás čakali, chceli vedieť, čo sme zažili, jednoducho povedané, myšlienkou Svetových dní mládeže žili telom a dušou. Moje predsudky o nemeckej povahe a mentalite dostali ďalší úder. Plagát na začiatku mesta s nápisom „Hostia sú požehnaním“ nebol len zdvorilostnou formalitou.

Počas celého týždňa sme dopoludnia prežívali na katechézach v Bonne. Chodili sme buď do „slovenského“ kostola (Stiffskirche) alebo do evanjelického kostola Kreuzkirche. Takto vyzerá ekumenizmus v praxi. Znamená to v prvom rade prijať človeka s jeho vierou a jeho životom. V stredu večer bol program komunity Emanuel. Bol to

duchovno-zábavný večer popretkávaný príbehmi ľudí, ktorí dokázali zmeniť okolie. Jedným z nich bol Jean Vanier, zakladateľ komunity Archa.

Vo štvrtok 18. 8. prišiel do Kolína Svätý Otec. Dostali sme na výber: buď zostaneme v Bonne a príchod Svätého Otca budeme sledovať na veľkej obrazovke v „slovenskom“ kostole, alebo sa pokúsime dostať sa do Kolína na „vlastnú päť“. Mali sme iba odhodlanie, odvahu a mapu v ruke... Asi dve hodiny predtým, ako Svätý Otec začal plavbu po Rýne, sme sa ocitli na brehu. Dostali sme sa až úplne na kraj, sedeli sme na slnkom vyhriatych kameňoch a nohy sme si chladili vo vode Rýna. Po dvoch hodinách čakania sme uvideli Svätého Otca. Stál v obrovskej lodi na mieste kormidelníka. Lod' bola plná mladých ľudí z celého sveta. Obraz lode mi veľmi pripomínal obraz Cirkvi. Napriek tomu, že Svätý Otec bol ďaleko, delilo ho od nás len pár metrov vody a tak bol vlastne celkom blízko. Po bohatom programe v sobotu ráno sme vzali batožinu a domácich sme pozvali na slovenskú svätú omšu v kostole. Teta s ujom plakali za nami, my za nimi. Moje predstavy o nemeckej mentalite boli už definitívne minulosťou.

Vydali sme sa na Marienfeld, veľký priestor za mestom. Postupne sa oblačnosť rozišla a počas vigílie so Svätým Otcom už bolo úplne jasno. Keď sme večer na zemi v spacákoch zaspávali, bolo vidno všetky hviezdy. V nedeľu ráno sme sa zobudili do slávnostného dňa. Všetci sme sa tešili na svätú omšu so Svätým Otcom. A bol to krásny zážitok. Vytvorili sme úžasné spoločenstvo. Bolo nás vyše milión ľudí zo všetkých končín sveta, okolo 160 národností. Na Svetové dni mládeže som odchádzala so

zmiešanými pocitmi. Nejakto som si nevedela predstaviť, že pápežom je niekto iný ako Ján Pavol II. Vedela som, že Benedikt XVI. je múdry, hlboký a vzácny človek, ale súčasne mi pripadal vzdialený a možno trochu cudzí. Dnes, po tom, čo som videla, počula i zažila, môžem povedať jediné: Máme dobrého pápeža!

Zažila som spoločenstvo tisícok ľudí, atmosféru stretnutia, spoznala som ľudí z celého sveta, stretla som pápeža, videla som univerzálnosť Cirkvi i ori-

ginalitu každého človeka. Zažila som úžasné okamihy počas svätej omše, keď nás vyzvali, aby sme sa modlili každý vo svojom jazyku. Toto všetko mi dali Svetové dni mládeže. Bola to pre mňa veľká škola tolerancie, medziľudských vzťahov, ochoty, odvahy, priateľstva. Veľká škola viery. Boli sme sa tam predovšetkým pokloniť Pánovi ako traja mudrci z východu. O tom boli celé tie dni v Nemecku. Pokloniť sa mu. A nielen v Kolínskom dóme...

Mária Kvetová

Vyhodnotenie ankety o čas. Bartolomej

Vaše anketové lístky o časopise Bartolomej, ktoré ste nám akýmkoľvek spôsobom doručili, obsahovali podnetné návrhy na zlepšenie, prosby, poďakovania a pochvaly.

Za všetky Vám ďakujeme. Väčšinou ste označili svoje odpovede, ale niektorí pridali aj podnety a dopísali návrhy.

Budeme ich postupne uverejňovať. Mnohí sa dožadujú svedectiev a osobných duchovných zážitkov.

„...*Pre poučenie a upevnenie viery, lásky k Bohu, Eucharistii, Panne Márii...*“

Samozrejme, že sa na každý váš príspevok tešíme. Najčastejší dôvod, prečo ľudia odmietnu napísať o svojich zážitkoch je: kto je zvedavý na moje svedectvo..., alebo prečo práve ja... Nuž teraz vidíte, že mnohým na tom naozaj záleží a možno práve to vaše svedectvo potrebujú pre posilnenie svojej viery.

„*Mohli by ste uverejňovať aj literárne práce (povedky, básne atď.) zo zdrojov farníkov a neupravovať ich tak, že ich autori nespoznajú.*“

Takto a podobne ste sa vyjadrili k úpravám článkov redakcie

Nie sme časopis s celoslovenskou pôsobnosťou, ale aj tak si nemôžeme dovoliť zaradiť do časopisu články bez akýchkoľvek úprav, ak sa v nich podstatne naruša akýkoľvek spisovateľský štýl, pravidlá pravopisu, alebo neobjektívne, útočne kritizuje bez návrhu riešenia problému. Ideálne je, keď si prídete pozrieť svoj článok po úprave, alebo sa spoľahnete na nás. Pri väčších úpravách a skracovaniach vždy na to autorov ja ako šéfredaktorka upozorňujem, alebo poprosím o vlastnú úpravu autora.

Veľmi nás mrzí, keď sa autor urazí a nikdy viac nenapíše. Ak by váš článok uverejnili v Katolíckych novinách, prekážali by vám úpravy? Aj Bartolomej si zaslúži úroveň v článkoch, keď si už toľkí ľudia dajú námahu, aby ste ho dostali do rúk vytlačený. Ešte raz vás prosíme, nebojte sa svoje články posilať do redakcie, alebo priniesť do Centra pre rodinu na Nám. slobody 21 v Prievdizi. Radi vám s nimi prípadne pomôžeme i s písaním, alebo s úpravou štýlu.

Za redakciu Mária Melicherčíková

Network Slovakia v Ružomberku

Aj tento rok nás prichýlila Katoľická univerzita v Ružomberku, aby sme sa mohli ďalej vzdelávať v troch odboroch žurnalistiky - v štylistike, grafike a fotografii. Z Prievidze sa zúčastnilo deväť účastníkov, čo bol rekordný počet z jedného mesta. Zastúpený bol náš farský časopis BARTOLOMEJ, PRIEVIDZSKÝ OBČASNÍK, školské časopisy - ZŠ stavebnej VANSOVINY, Piaristic. gymnázia COOLSCHOOL a časopis skautiek TAMTAMY.

Program bol veľmi bohatý a rôznorodý. Lektori boli odborníci a profesionáli. Úžasné na tomto seminári bolo to, že aj keď prišlo veľa nových, mladých tvárí,

Vyhodnotenie časopisov

výborne zapadli do rodiny kresťanských žurnalistov, z ktorých sú väčšina amatéri. Tí, ktorí už pracujú profesionálne, nás všetkých volajú kolegovia. Niektorí sa práve

vdďaka zapálenej dobrovoľnej práci s časopismi v školách či farnosťiach dostali k profesionálnej žurnalistike. Krásne na tom je,

že vzájomne fandia, majú radosť z úspechov iných a nezištne pomáhajú.

Spoločenstvo mladých katolíkov aktívnych v médiách NETWORK SLOVAKIA je otvorené pre všetkých publicistov a práve na takýchto seminároch ponúka možnosť odborného rastu.

Mária Melichečíková

Na výlete vo Vlkolínci

Vážená redakcia!

V dňoch 29. - 31. 7. 2005 som sa spolu s rodinou zúčastnila duchovnej obnovy vo vašej farnosti. Vďaka bohatému duchovnému programu sme si odniesli hlboké duchovné zážitky a prehľadili osobný vzťah k Pánu Bohu.

Zvlášť veľkým obohatením boli prednášky na tému „Eucharistia, prameň a vrchol kresťanského života“. Ďakujeme p. Málíkovi za srdečné prijatie, dp. Mons. Bednárovi za vysluhovanie sviatosti zmierenia, p. Karakovej

a všetkým, ktorí nám svojou prítomnosťou spríjemnili pobyt vo vašom peknom meste.

Nech dobrý a milostivý Pán odmení námahu tých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na dôstojnom priebehu duchovnej obnovy. Prosím Ducha Svätého, nech naplní radosťou všetkých zúčastnených.

S Pánom Bohom.

Emília Mráziková z Kešece pri Ilave.

LITURGICKÉ OKIENKO**11. september – 24. nedeľa cez rok**

Č1 - Pamätaj na zmluvu Najvyššieho a prepáč vinu blížnemu! Sir 27, 33 – 28,9

R - Milostivý a milosrdný je Pán. Ž 103

Č2 - Nik z nás totiž nežije pre seba a nik pre seba neumiera... Rim 14, 7-9

Ev - Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. Peter sa pýta Ježiša: Pane, koľko raz mám odpustiť svojmu bratovi? Azda sedem ráz? Pán Ježiš mu odpovedá: Nie sedem ráz, ale sedemdesiatšedem ráz. Mt 18, 21-35

15. september – Sedembolestnej P. Márie, Patrónky Slovenska

Č1 - Títo všetci jednomyseľne zotrvali na modlitbách spolu so ženami... Sk 1, 12-14

R - Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu. Lk 1, 46-55

Č2 - Keď vás hanobia pre Kristovo meno, ste blahoslavení... 1 Pt 4, 13-16

Ev - Ježiš povedal matke: Žena, hľa tvoj syn! Potom povedal učeníkovi: Hľa. tvoja matka! A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. Jn 19, 25-27

18. september – 25. nedeľa cez rok

Č1 - Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť... Iz 55, 6-9

R - Blízky je Pán všetkým, čo ho vyzývajú. Ž 145

Č2 - Len žite tak, aby to zodpovedalo Kristovmu evanjeliu... Flp 1, 20c – 24, 27a

Ev - Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno nájsť robotníkov do svojej vinice... Po práci sa niektorí z nich zlostia, že prví dostali iba takú odmenu ako tí, čo došli poslední. Ježiš vysvetľuje: Hneváš sa preto, že som dobrý? Mt 20, 1-16

25. september – 26. nedeľa cez rok

Č1 - Keď sa spravodlivý odvráti od svojej spravodlivosti a spácha zločin, zomrie preň... Ez 18, 25-28

R - Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie. Ž 25

Č2 - Nech nik nehľadi iba na svoje vlastné záujmy ale aj na záujmy iných. Flp 2, 1-11

Ev - Pán Ježiš rozpráva o otcovi, ktorý má dvoch synov. Prvý syn odvráva otcovi, no potom to oľutuje a splní otcovu žiadosť. Druhý syn sľubuje, ale potom neplní otcovu vôľu. Veru, hovorím vám: Mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Mt 21, 28-32

FARSKÉ OZNAMY

- Každú stredu o 16:30 hod. budú sv. omše pre prvoprijímajúce deti z tretích ročníkov ZŠ, na ktoré pozývame aj ich rodičov a starých rodičov.
- Každú sobotu o 18:00 hod. budú mládežnícke sv. omše pre birmovancov.
- Adorácie mladých pokračujú každú 3. sobotu - teraz vždy vo farskom kostole sv. Bartolomeja po sv. omši o 18:00 hod.

Boli sme sa MU pokloniť...

(časť 1.)

Myšlienka pápeža Jána Pavla II. usporadúvať pravidelne obrovské stretnutia pre mládež bola výborná. Mnohé svedectvá účastníkov to stále dosvedčovali a dosvedčujú. Mládež sveta sa teda stretla na svojom už 20. svetovom dni práve vo vlasti nového pápeža Benedikta XVI.

Dobrovoľníctvo

Čo odrádzalo mladých veriacich ľudí na Slovensku? Prečo sa nehnuli za zážitkami tak, ako napríklad v roku 2000 do Ríma, alebo v lete 1997 do Paríža? Predovšetkým sa zmenila finančná a sociálna situácia. Ísť do Nemecka je síce pekné, ale kde na to vziať 10 000,- Sk? Prakticky sa vždy dá nájsť riešenie. A aj teraz sa riešenie našlo. Asi rok vopred sme zistili, že usporiadatelia hľadajú pomocníkov – dobrovoľníkov. Títo okrem iného nemuseli platiť účastnícky poplatok 132 EUR, čo je pre našinca celkom pekná úspora. Pochopiteľne sme neboli motivovaní len úsporou, veď byť v centre diania, byť svojim kúskom účastní na úspechu, to je krásny pocit. Dlhú dobu pracujeme vo farnostiach na mnohých dobrých dielach ako dobrovoľníci, takže pomôcť za ubytovanie, stravu a trochu vďaka je pre nás prirodzené. Uvedomili sme si aj to, že takéto podujatie bude pre nás nezameniteľnou skúsenosťou, ktorú môžeme v budúcnosti tiež využiť.

Zaujímavé je, že aktuálnosť témy dobrovoľníctva načrtol aj pápež v príhovore na záverečnej svätej omši. *„Dnes existujú rozličné formy dobrovoľníctva, modely vzájomnej pomoci, ktoré naša spoločnosť veľmi potrebuje. ...uvidíte, kde a ako ste potrební.“*

Dobrovoľnícky tím

Náš tím, v ktorom sme s bratom Karolom pracovali, mal 16 členov. Boli z rôznych kútov Slovenska – z Detvy, Kremnice, Zvolena, Nevoľného, Leopoldova, Bojníc, Partizánskeho a samozrejme Prievidze. Na vzájomné zoznámenie dobre poslúžila spoločná cesta vlakom, ktorá trvala približne 24 hodín. Takže zážitok svetových dní bol v našom prípade doplnený aj o nemecké regionálne vláčiky, časté prestupovanie, prekladanie batožiny a jej stále stráženie. Nakoniec sme vytvorili úžasnú partiu, na ktorú som veľmi hrdý.

Práca vedúceho tímu nebola zložitá, ale na druhej strane bola veľmi obohacujúca. Bolo potrebné zúčastniť sa jarného víkendového seminára a tesne pred začiatkom svetových dní prísť trochu skôr do Kolína na školenia. Všetko toto prebiehalo v nemčine a nie raz som sa poriadne zapotil, aby som všetkému dobre porozumel.

Naša dobrovoľnícka práca bola rôznorodá. Na úvod sme boli vlajkonosiči na otváraciej svätej omši v Bonne. Našou ďalšou úlohou bola poriadková služba na koncerte v Düsseldorfe. Posledná práca, ktorú nám prideliť bolo starať sa o parkovisko pre bicykle na mieste vigílie a záverečnej svätej omše – na Marienfelde. (ďalej. str 19) *Alojz Vlčko*

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 7. 2005 DO 25. 8. 2005*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Róbert Czvinger,
Nadežda Kaššová,
Adrián Vrabel,
Sebastian Fitzel,

Veronika Mešterová,
Tomáš Szulesán,
Kristína Čisčoňová,
Jakub Švec

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Bc. Matej Fečo – Veronika Šimková,
Ing. Jozef Kmeť – Jozefína Mokrá,
Vladimír Kurbel – Stanislava Slamková,
Mgr. Pavel Ondrejovič – Mgr. Mária Šarkanová,
Martin Švec – Martina Gombarčeková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Ján Pavlík 85 r.,
Alojz Chalmovianský 77 r.,
Otakar Bakaj 74 r.,
Jozef Duchoň 65 r.,
Mária Škopcová 84 r.,
Emília Drozdová 85 r.,
Mária Vančová 88 r.,
Monika Pohlová 73 r.,
Ing. Anna Pretschnerová 68 r.,

Veronika Schnírerová 81 r.,
Anton Vaňo 71 r.,
Margíta Chlupiková 67 r.,
Helena Pekárová 85 r.,
Silivia Kunošová 68 r.,
Alžbeta Kňažiková 50 r.,
Jozef Šandrik 55 r.,
Jolana Hlavačková 66 r.

Odpočinutie večné daj dušiam, Pane ...

*Dňa 3.9. 2005 uplynulo dlhých 30 rokov,
čo nás opustila naša mamička a sestra
Eudka Koreňová, rod. Svitková
S láskou v modlitbách na ňu spomínajú
dcéra Drahomira Alena a sestra.*

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.skVychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, Mgr. B. Svitok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA L, spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Boli sme sa MU pokloniť...

(časť 2.)

Stretnutie

Svetový deň mládeže nie je len nejaká zábava, koncert, festival, pobožnosť, bohoslužba alebo niečo podobné. Vlastne je to jediné podujatie svojho druhu na celej zemeguli a to mu dodáva patričnú jedinečnosť. Skutočne pravá atmosféra svetových dní nastáva až vtedy, keď zrazu stretnete v priebehu minúty na ulici černochoz z Madagaskaru, indiánov z Chile, fešákov z Ameriky, hlučných Talianov a najšikovnejších zo všetkých, nás Slovákov... Osobné stretnutia tvárou v tvár, hľadanie spoločného a odlišného a komunikácia rukami a nohami. Áno, o tom presne to je. Práve preto ja osobne mám rád svetové dni mládeže. Všetko to naplno vystihuje nemecké slovíčko „begegnen“ – stretnúť sa. Ide o naplnenie sa tým druhým a teda stretnutie srdca. Nepoznaný druh radosti z toho, že sme iní a predsa rovnakí, lebo dôvod, ktorý nás sem dovedol je spoločná viera, spoločný Boh, naša spoločná a univerzálna Cirkev. Nikdy nezaбудnem aj na domácich Nemcov, ktorí svojou srdečnosťou zbúrali vo mne všetky mýty o „temperamente“ ich národa.

Program

Prvou aktivitou boli takzvané „Dni prijatia“. Na päť dní prijali nemecké diecézy mladých z rôznych kútov sveta, postarali sa o nich, pripravili program, predstavili kultúru. Druhá časť sa koná vždy na jednom mieste, ktoré sa na ďalšie obdobie stane „hlavným mestom sve-

ta“. Teraz to boli dokonca tri veľké mestá – Kolín, Bonn a Düsseldorf, ktoré sú obrovská spojená aglomerácia. Po otváracích svätých omšiach, kde sú pútnici uvítaní v meste, je k dispozícii obrovská zmes duchovného, kultúrneho a športového programu. Jedinečným prvkom týchto svetových dní bola púť do Dómu v Kolíne, kde sú uložené relikvie biblických troch kráľov. Na záver sa vždy všetci stretnú na jednom mieste. Tentoraz to bolo pole medzi mestskými časťami Kolína – Kerpen a Frechen. Pole dostalo symbolický názov Marienfeld,

keďže toto miesto bolo symbolicky zvolené tak, aby nadväzovalo na starú tradíciu púti. Tu sa konala vigília s pápežom, jedinečná liturgia, ktorá je na každých svetových dňoch iná. Jej nosnou časťou bol

príhovor pápeža k mladým. Na tomto mieste mladí prenocovali pod holým nebom do ďalšieho rána. Definitívnu bodkou za pripraveným programom bola ako vždy záverečná svätá omša so Svätým Otcom.

Pred tým pri príchode Svätého Otca súčasne prebiehali tri sväté omše v hlavných dejiskách svetových dní – v Kolíne, Bonne a Düsseldorfe. My sme boli na tej v Bonne. Atmosféru umocňovala predovšetkým výborná hudba – hral zbor zo Zimbabwe. Osobitne vydarený bol ceremoniál príchodu pápeža. Priplával loďou po Rýne. Mladí sa zoskupili na brehoch a vítali ho. Krásnou skúsenosťou bola pre mňa aj krížová cesta, ktorá sa

vlastne konala v obrovskom množstve kostolov. Táto pobožnosť ma veľmi oslovila. Záverečná vigília bola oproti minulosti veľmi pokojná. Jej stredobodom bola Eucharistia.

Duchovný odkaz

„Prišli sme sa mu pokloniť!“ (Mt 2, 2) – to bolo motto 20. svetových dní. Symbolicky zvolené práve preto, že v Kolíne je relikviár s pozostatkami Troch kráľov. Bolo skutočne netradičné zamýšľať sa práve v lete nad príchodom Troch kráľov, betlehenskou hviezdou, pastiermi atď. Vďaka listu pápeža sme sa však už doma pripravovali na prácu s touto témou. Hlavné myšlienky z duchovného posolstva najväčšieho pastiera našich čias – pápeža Benedikta zo záverečnej svätej omše sa týkajú najdôležitejších problémov súčasného spoločenstva Cirkvi. Vyzýva nás k adorácii Eucharistie:

„Kristus nám dáva svoje telo a svoju krv, aby sme sa raz aj my premenili.“, pravej slobode: „Sloboda neznámená užívať si život, považovať sa za absolútne nezávislých, ale riadiť sa podľa miery pravdy a dobra, aby sme sa tak sami stali pravdivými a dobrými.“, dôslednému sväteniu a naplneniu nedele: „Nenechajte sa odradiť od účasti na nedeľnej Eucharistii a pomôžte ju objaviť aj druhým.“ Tiež nám odporúča vytvárať si spoločenstvá a v nich sa zaoberať katechizmom a Božím slovom. Treba konať a svedčiť, vedieť odpúšťať, hľadať cestu, naučiť sa rozdeľovať a nezištne si pomáhať. Aj

súčasný pápež verí mládeži a vkladá do nej jedinečnú dávku dôvery: „Viem, že vy mladí túžite po veľkých veciach a chcete sa zasaadiť za lepší svet. Ukážte to ľuďom, ukážte to svetu, ktorý očakáva svedectvo práve od učeníkov Ježiša Krista a predovšetkým prostredníctvom vašej lásky bude môcť objaviť hviezdou, ktorú nasledujeme. Poďme vpred s Kristom a žime náš život ako tí, ktorí sa skutočne klaňajú Bohu.“

Text a foto str. 15, 19, 20 Alojz Vlčko